

[Løvig Simonsen]

skridtspartiets forespørgsel kan derfor kun have ét af to formål: 1) at man ønsker en bekræftelse på det, man i forvejen ved, eller 2) at man ønsker at fiske i rørt olie.

Såfremt det første er tilfældet, er forespørgslen overflødig. Hvis det sidste er tilfældet, kan jeg kun konstatere, at det er spil for galleriet.

Annelise Gotfredsen (KF):

Energiministerens udtalelser, godt bakket op af statsministeren, om en fastfrysning af olieafgiften er dråben, der får bægeret til at flyde over. Det vil sige, at de lavere oliepriser, hvis det går efter energiministerens mening, ikke må komme forbrugerne til gode.

Nu har danske borgere spinket og sparet, isoleret deres huse, nedsat olieforbruget og rettet sig efter berettigede ønsker om at gøre os mere uafhængige af olien, og især pensionisterne gennemgår jo meget vanskelige tider. Vi har faktisk været flinkere og mere opfindsomme til at spare end næsten alle andre lande. Olieprisen er ved at finde et stabilt, lavere leje, og måske har vi yderligere nedgang i vente, men et fald i oliepriserne bør ikke komme forbrugerne til gode, siger ministeren, så må man sætte en højere afgift på olien, så forbrugerens omkostninger kunstigt holdes i vejret, ellers kan man forvente, at forbruget stiger igen. Ja men det kan da ikke være ministerens mening. Den isolering og den omlægning, der er sket, og som begrænser forbruget langt ud over, hvad der var forventet, og som yderligere vil kunne øges ved en fornuftig boligpolitik, forsvinder da ikke igen. Prisen er da for øvrigt også med afgifter på omkring 30 pct. af en betragtelig størrelse, som nok skal afholde befolkningen fra det store oliefrådseri, medmindre der sker det helt store skred i prisudviklingen, og et sådant plejer ministeren jo ellers ikke at forudse, men det kommer måske an på, for hvilket øje ministeren vælger at holde kikkerten.

Det er både utaknemligt, upædagogisk og uretfærdigt over for forbrugerne, der i øvrigt vander sig under et stigende skattetryk, og vi kan i hvert fald garantere, at det konservative folkeparti ikke vil være med til den slags narrestreger.

Men sandheden er jo også den, at oprettholdelse af en høj oliepris er en forudsætning

for, at ministeren kan sælge sin naturgas, som allerede i dag afvises af en stigende del af de forventede forbrugere. Med andre ord: er prisen for høj på gas, må olieforbrugerne straffes med forhøjede afgifter. Og vi må ikke glemme, at konkurrenceforholdet allerede er forvredet, fordi den rene gaspris skal sættes i forhold til olie med afgifter. En tilstrækkelig rentabilitet for projektet er nemlig kun mulig, når prisen kan sættes i forhold til olie plus afgifter, og falder olieprisen, skal gassen altså reddes ved ekstra høje afgifter. Olieforbrugerne skal pynte på, hvad der står i fare for at blive århundredets største økonomiske fadæse.

Vi har sagt det før, men ved denne debat om energipris og -afgifter må det siges igen. Fadæse betyder jo fejl, og det er menneskeligt at fejle. Det er muligt, at der er fejlet, men det er politisk uansvarligt at fremture i fejltagelser, som gang på gang er påvist fra mange forskellige sider. Man kan ikke fortsat afvise kritik som feberfantasier fra en modvillig opposition. Ministerens eget selskab, D.O.N.G., har advaret, ministerens egne oplysninger er aldeles utilstrækkelige, og alvorren understreges jo af de tanker, der ganske vist ikke er konkretiseret, som kun skal diskuteres nu, osv. osv., men vi ved godt fra andre ting, som ikke er konkrete i øjeblikket, og som diskuteres, hvad det betyder. Det understreges af ministerens udtalelser om energiafgifternes fastfrysning og i øvrigt af mange andre udtalelser, der er fremsat om udjævning af energipriser. Det går ikke mere, hr. minister. Ifølge opinionsundersøgelser har befolkningen stor mistillid til projektet, og det er også tydeligt, at folketingets partier er blevet mere og mere utrygge ved foretagendet.

Vi kan ikke længere byde befolkningen at køre videre med ubesvarede spørgsmål og løse ender i et projekt, som kræver milliardinvesteringer. Hvor store de endeligt bliver, er også en dunkelhed, men man pønser altså nu på at tage en kunstig afgiftspolitik til hjælp. Den hidtidige og midlertidige pingpong-leg mellem minister og folketingsudvalg må holde op. Hvorfor må den danske befolkning ikke få en uvildig undersøgelse af dette projekt? Er ministeren bange for, at en uvildig, upartisk og upolitisk undersøgelse kan bringe ting for dagen, som ikke godt kan tåle dagens lys? Hvilket parti kan i grunden